

№ 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
26. St. 11

Draga Jofka!

Lepe te prosim, ne radi me pa zamudi tega pisma. Spodobelo bi se bila in izlela sem ti na Troje raduje pisma, v katerem se kaže Troje dobro srce in obenem velika misel na katolišansko pomoč, takej odgovoriti. Toda opravi mi druge obljube mi niso dali jiti do tega. Jalo sem pa kmal več in tem skušnjem mislela na te in obralo, vata, da se niso videli. Kdo ne, kdaj bo sedaj rojeto taka početka? Avdru in nevina ženska sem, ki si v najeno stvarjih stvājih ne vem pomagati.

Kakor navidim in vajega pisma, si resno bolna; dolej sem mislela, da le nekoliko boljša. Ja kako bolna bivaš sama! Ne mislim,

Če ti ne bi bilo tako težko, bi ti napisala tudi nekaj pism, vendar sem se odločila, da ti ne bom pisala ničesar. Če ti ne bi bilo tako težko, bi ti napisala tudi nekaj pism, vendar sem se odločila, da ti ne bom pisala ničesar. Če ti ne bi bilo tako težko, bi ti napisala tudi nekaj pism, vendar sem se odločila, da ti ne bom pisala ničesar.

da bi ti postala nevarnost, toda če
ti je slabo, ti vendar morala imeti
koga blizu sebe, da ti postreže. Toda
na drugi strani poimam naravnost
varkočno poštenje, ako je človek čisto
sam v hiši, posebno ponoči. Tudi jak
sem v svoji težki bolezni pred šestimi
letmi brvala čisto sama v hiši in sem
odločno odklavrta, da bi kdo ponoči
spal v upoj. Srečala je tu učito, a
Troja vsa sloji menda na samem.
Aa vsak način varujem Trojo težko
je samoti. Čezga pa na noben način
ne varujem: da se tako malo braniš.
Draga moja, ako tako malo ješ, potem
si lahko slaba in ob tej hrani si
vskoli ne opomoreš. Hi ne varujem
o zdravniški vesti, toda izkušnja
me je poučila, da čimvele v prvi
vesti vendarle od hrane. Ne morem

vejeti, da bi ti bil zdravnik predpisal
tako dieto. Izkušim ti, da se vnesi h kulin^o
skemu kobilu: dobri juhi, zeloni postrehi,
solati, kucstrni (pročuncem), kuhane,
in sadju, večer kaj mlečnega.
Kaj praviš? Aa vsak način bi ti mora
la kuhati dobra kranjka kuharica,
ne pa kakva Dalmatinka ali kak št^o
kar. Praviš, da se ti redita svet in ev^o
genje lepa in da imaš še resne lepe
čelje. Prav imaš! Ampak potem se tudi
javljajoči umavnim zakonom in ne
hoti čiveti kakor bi bila ptica ali rgoj
dub. Pomisli, kako lepe reči so to: ka
sete, ussrijavski robei in lačna li
šica! Da, a najprej treba jesti! To si
zapomni.

Čarilo me je, da mi dovoljuješ, da
si nekatero prvojem Trojo težko misla.
Trojim se samo, da ti ona za to ne bo
hvalična. Še mladimi ljudmi se sicer
na splošno izvrstno varujem, a same

pod pogojem, da se na prvi mah poudari obajstranska simpatija; kakor hitro oparim, da odložam, mi upade pogum in vsem uporobam ra nobeno preostalo, če, da se spak potlepim. Potem z mano mi nič. (Tj velja tudi ra občevanje z odraslimi mi.) Kidiš mi tvoja hčerka je rajša si, kajne družbe, a jak sem tako simpel! Kendar bom o politiki le pregala porokas, morda se bova pa le varumeli. Potem ti bom poročala, kako je bilo.

Kaj ti povem, da se tudi meni ediči ridljeuje rojet lepo, da nepeckeno tva, lim Bogu, ker sem rojet našla, ker sam mislita ra večno izgubljenost. Dobra hčrim biti, skromna in ponirna v vsem in v vsaki stvari, samo to ero naj mi ostane! Sam me je, da sem tako slaba kvotanka: k Bogu prihajam z dobrim vsem samo takrat, kadar mi je lepo; če me tare bol in obup, se mi duša zakukne, klanjam se se Bogu, a kaj mi dalen se mi ediči. Kaj mi odpusti!

Zaradi Bogu se vsem poročala, a bom te dni, potem ti sporočim.

Ikreno ti reči združja in vsega dobrega

Lj. 5. 5. 1924.

Tvoja

Franka